ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ὁ ὁμοτράπεζος τοῦ Δουμᾶ

Τὸν καιρὸν τῶν θριάμβων του ὁ Δουμᾶς παραθέριζε στὴ μεγαλοπρεπῆ ἔπαυλί του τοῦ Σαὶν Ζερμαίν. Τὰ ἔξοδά του ἦσαν τερά-στια, τὸ σπίτι του εἶταν ἀνοιχτὸ σὲ ὅλους κι' ὁ καθένας φίλος του μποροῦσε νὰ τρώει στὸ τραπέζι του.

Μιὰ μέρα λοιπὸν ὁ γνωστὸς μυθιστοριογράφος Ἀλφόνσος Κάρρ, φιλοξενούμενος στοῦ Δουμᾶ, εἶδε νὰ κάθεται ἀπέναντί του στὸ τραπέζι κάποιος ποὺ τοῦ εἶταν ἐντελῶς ἄγνωστος, ἂν καὶ τὸν ἔβλεπε νὰ τρώη συχνὰ ἐκεῖ. Ἐοτράφηκε πρὸς τὸ Δουμᾶ κ' ἐζήτησε νὰ μάθη τὸ ὄνομα τοῦ ξένου του.

— Δὲν τὸ ξέρω, ἀποκρίνεται αὐτός, θὰ εἶνε κανένας φίλος τοῦ γιοῦ μου.

Τότε ὁ Κάρρ στρέφεται πρὸς τὸν Δουμᾶν υἱόν, τὸν συγγραφέα τῆς «Κυρίας μὲ τὰς Καμελίας», καὶ τοῦ ἀπευθύνει τὴν ἴδια ἐρώτηση.

— Δὲν τὸν ξέρω, τοῦ ἀπεκρίθη κι' αὐτός, θὰ εἶνε κανένας φίλος τοῦ πατέρα μου.

Στὸ τέλος ἀπεκαλύφθη ὅτι εἶταν κάποιος, ἐντελῶς ἄγνωστος στοὺς Δουμάδες, ὁ ὁποῖος εἶχε χωθεῖ μεσ' στὸ σωρὸ τῶν προσκεκλημένων κ' ἐγευμάτιζε καὶ κοιμώτανε στὴν ἔπαυλη. Ἐν τούτοις δὲν τὸν ἔδιωξαν. Τὸν παρακάλεσαν νὰ ἐξακολουθήση νὰ τοὺς τιμᾶ τὰ γεύματα.

***

Ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ καὶ τὸ περιδέραιον

Ὁ σημερινὸς βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ ὅταν εἶταν ἀκόμα διάδοχος εἶχε πάει χάριν ἀναψυχῆς μὲ τὸν παιδαγωγό του στὴν Βενετία. Ἐκεῖ στὴν προθήκην ἑνὸς κοσμηματοπωλείου εἶδε ἕνα περιδέραιο ἀπὸ κοράλλια ποὺ τοῦ ἄρεσε ὑπερβολικά. «Θὰτὸ ἀγοράσω, εἶπε, γιὰ τὴ μητέρα μου» καὶ μπῆκε μέσα στὸ κατάστημα καὶ ρώτησε περί τῆς τιμῆς του. Ἡ τιμὴ εἶταν ὑπερβολικὰ ἀκριβή. «Τόσα χρήματα, εἶπε στὸν κοσμηματοπώλη ὁ ὁποῖος προσεφέρθη νὰ τοῦ τὸ δωρήση ἅμα τὸν ἀνεγνώρισε, δὲν ἔχω ἄλλὰ θὰ σᾶς κάνω μιὰ πρότασιν: Θ' ἀγοράσω σήμερα τόσα κοράλλια ὅσα μπορῶ μὲ τὰ λεπτὰ ποὺ ἔχω. Τὰ ἄλλα, σᾶς παρακαλῶ, νὰ μοῦ τὰ φυλάξετε, κι' ὅταν μαζεύω ἀρκετὰ χρήματα θὰ σᾶς τὰ στέλνω γιὰ νὰμοῦ στέλνετε τ' ἀνάλογα κοράλλια ὡσότου κατορθώσω καὶ τ'ἀγοράσω ὅλα». Ὁ κατασταματάρχης ἔμεινε σύμφωνος κ' ἔτσι ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ μετὰ δύο ἔτη κατώρθωσε ν' ἀποδώση τὸ ποσὸ καὶ νὰ προσφέρη τὸ περιδέραιο στὴ μητέρα του ποὺ τὴν ἐλάτρευε. Ἡ βασίλισσα Μαργαρίτα, ἡ μητέρα του, ὅταν ἔμαθε κατόπιν τὶς συγκινητικὲς λεπτομέρειες τῆς ἀγορᾶς, τοῦ εἶπε : «Αὐτὸ εἶναι τὸ πιὸ πολύτιμο ἀπὸ τὰ κοσμήματά μου, θὰ τὸ φοράω πάντοτε γιὰ νὰ μοῦ θυμίζη τὴν ἀγάπη σου.»

Καὶ πράγματι ἡ Μαργαρίτα ποτέ, οὐδέποτε, ἔβγαλε ἀπ' τὸ λαιμό της τὸ δῶρο τοῦ ἀγαπημένου της παιδιοῦ.

***

Ἀπὸ τὸ λεύκωμα τῆς Πάττι

Εἰς τὸ λεύκωμα τῆς περιφήμου ὑψιφώνου Ἀδελίνας Πάττι εἶχαν γράψει οἱ μεγαλείτεροι μουσικοὶ τοῦ αἰῶνος της. Ὁ Ροσσίνι ἔγραψε τὰ ἑξῆς : «Καλή μου Ἀδελίνα, τίποτε δὲ μοῦ φαίνεται πιὸ εὔκολο ἀπὸ τὸ νὰ γράψω μιὰ ἰδέα στὸ λεύκωμά σου, μιὰ ἰδέα γιὰ σένα ποὺ τὴν ἔχω πάντα κλεισμένη στὸ μυαλό μου, δηλαδὴ ὅτι σὲ τιμῶ σὰν ἀξιολάτρευτο πλάσμα ποὺ εἶσαι, σὲ θαυμάζω γιὰ τὰ μαγικά σου θέλγητρα καὶ ὅτι θέλω νὰ μένω πάντοτε φίλος σου». Ὁ Μάγιερμπερ πάλι τῆς γράφει : «Ὁ εὐγνώμων συνθέτης προσφέρει τὰ σέβη του εἰς τὴν πολυθέλγητρον του Δ ι ν ό ρ α ν καὶ τῆς ἐκφράζει τὸ βαθύτατο σεβασμό του». Τέλος ὁ Μπερλιόζ ἀρκέστηκε νὰ τῆς γράψη αὐτὲς τὶς δύο λατινικὲς λέξεις: «Oportet pati», τὶς ὁποῖες οἱ λατινισταὶ τὶς ἐξηγοῦν: «ἔχομεν ἀνάγκην τῶν παθῶν» καὶ οἱ φιλόμουσοι «ἔχομεν ὀνάγκη τῆς Πάττι»...

***

Ὁ Βολταῖρος καὶ τὰ λεπτά.

Εἶναι γνωστὸ ὅτι ὁ Βολταῖρος εἶταν πολὺ φιλοχρήματος κ' ἐνόμιζε ὅτι κι' ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι τὸ ἴδιο. Μιὰ μέρα λοιπὸν ἀνέσυραν ἀπὸ τὸ ποτάμι μιὰ γυναῖκα ποὺ δὲ φαινότανε ἂν εἶταν ζωντανὴ ἢ πεθαμένη. «Βάλτε της στὸ χέρι, εἶπε τότε ὁ Βολταῖρος, ἕνα χρυσὸ νόμισμα κι' ἅμα δὲν τὸ κλείσει, τότε σίγουρα θἄχη πεθάνει...»

Ὁ Ἱστορικὸς

Ο ΜΟΛΤΚΕ ΚΑΙ ΤΑ ΠΟΥΡΑ

Ὁ περίφημος Γερμανὸς στρατάρχης Μόλτκε ἦτο μανιώδης καπνιστής. Κατὰ τὸν πόλεμον Γερμανίας καὶ Αὐστρίας τοῦ 1866 ἐδίδετο μιὰ ἀποφασιστικὴ μάχη τὴν ὁποίαν διεύθυνε ὁ ἴδιος ὁ Μόλτκε. Ὁ Βίσμαρκ ἐπίσης παρακολουθοῦσε τὶς ἐπιχειρήσεις. Γεμάτος ἀνησυχία ὁ τελευταῖος γιὰ τὴν ἔκβαση τῆς μάχης πλησίασε ἔφιππος σὲ μιὰ στιγμὴ τὸ Μόλτκε πού, ἀτάραχος καὶ σιωπηλός, παρατηροῦσε τὴν ἐξέλιξή της. Τόση εἶταν ἡ ἀκινησία καὶ ἡ σιωπὴ τοῦ Μόλτκε, ὥστε ὁ Βίσμαρκ δὲν τόλμησε νὰ τοῦ μιλήση. Ἤθελε ὅμως καὶ νὰ μάθη ἀπὸ τὸν ἀρχιστράτηγον πρὸς ποῖον ἔκλινε ἡ νίκη. Τί νὰ κάνη ; Θυμήθηκε τότε ὅτι εἶχε στὴν ταμπακέρα του δύο ποῦρα τὸ ἕνα πρώτης ποιότητος καὶ τὸ ἄλλο δευτέρας. Τὴν βγάζει, τὴν ἀνοίγει καὶ τὴν τείνει πρὸς τὸ Μόλτκε, χωρὶς νὰ πῆ λέξη. Ὁ Μόλτκε χωρὶς νὰ πῆ κι' αὐτὸς λέξη παίρνει τὴν ταμπακέρα, κοιτάζει καλὰ τὰ ποῦρα καὶ διαλέγει τὸ καλλίτερο. Αὐτὸ ἔφθανε γιὰ τὸ Βίσμαρκ, ὁ ὁποῖος ἔφυγε εὐχαριστημένος γιατί, καθὼς ἔλεγε κατόπιν στοὺς ἐπιτελεῖς του : «ἀφοῦ ὁ Μόλτκε εἶχε τόση ψυχικὴ ἀταραξία, ὥστε νὰ σκεφθῆ καὶ νὰ διαλέξη τὸ καλλίτερο ποῦρο, ἡ μοχη ἀσφαλῶς πήγαινε καλά.»

*

Η ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΧΟΥ

Μιὰ ὀκᾶ κρεμμυδιῶν περιέχει 100 δράμια χυλοῦ ἀναγκαιοτάτου στὸν ἄνθρωπο, θρεπτικοῦ καὶ δυναμωτικοῦ.

Κρεμμυδοφαγεῖτε, λοιπόν, ἂν δὲν εἶσθε κοσμικοί !..

***

Ἂν θέλης νὰ τρῶς ἐπὶ πολλὰ χρόνια νὰ τρώγης ἀργά. Ἐκεῖνοι ποὺ τρῶνε γρήγορα πεθαίνουνε καὶ γρήγορα.

***

Ἡ δυσπεψία προέρχεται σχεδὸν πάντοτε ὅταν δὲν μεσολαβεῖ ἀρκετὸ διάστημα μεταξὺ τῶν γευμάτων. Ἂς ἀφίνη λοιπὸν κανεὶς νὰ παρέρχεται πεντάωρον διάστημα μεταξὺ τοῦ γευμάτων σου.

***

Οἱ ψητὲς πατάτες εἶνε ἡ καλλίτερη τροφή. Χωνεύεται σὲ δύο ὧρες. Ἀλλοιῶς μαγειρευόμενες οἱ πατάτες ἀπαιτοῦν τρεῖς ὧρας νὰ χωνευθοῦν.

***

Τὸ βωδινὸ κρέας ψηνόμενον χάνει 15 τοῖς ἑκατὸν ἐκ τῆς θρεπτικότητός του καὶ 11 τοῖς ἑκατὸ βραζόμενον. Ὁ Ἰκτῖνος σας

*

ΤΙ ΚΑΤΟΡΘΩΝΕΙ Η ΤΟΛΜΗ

Πρὸ ὀλίγου καιροῦ στὴ νῆσο Μινδανάο (1) συνέβη κάτι πολὺ περίεργο ὅσο καὶ τερατῶδες. Μιὰ φυλὴ ἀπὸ Ἰλλαιοῦς πειρατὰς ἐπέδραμε κατὰ τῆς Ἱσπανικῆς ἀποικίας Μισαμίδα καὶ ὕστερα ἀπὸ μιὰ σωστὴ ναυμαχία μὲ τὰ δύο ἀστυνομικὰ πλοιάρια τῆς ἀποικίας, εἰσέβαλε στὴν ἀποικία καὶ ἐπετέθη κατὰ τῶν ἀρχῶν. Ἀποτέλεσμα τῆς ἐπιθέσεως αὐτῆς ἦταν ἡ κατάληψις τῆς ἀποικίας. Ὅταν οἱ πειραταὶ ἔγειναν κύριοι αὐτῆς ἄρχισαν νὰ τὴν λεηλατοῦν ἁρπάζοντας ὅ,τι πολύτιμο βρίσκαν ἐμπρός τους. 2,000 κάτοικοι ἐφονεύθησαν — σχεδὸν τὸ ἕνα τέταρτο τῆς ἀποικίας καὶ πολλοὶ συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Δήμαρχος τῆς ἀποικίας.

Οἱ τολμηροὶ αὐτοὶ πειραταί, ζητοῦν τώρα γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσι τῶν αἰχμαλώτων λύτρα 2.000.000 Πετσετῶν. Ι. Κουχοσόγλου

*

ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ

Συνήθως ἡ τρίχες τῆς κεφαλῆς τοῦ ἀνδρὸς ἀσπρίζουν δέκα χρόνια προηγήτερα ἀπὸ τῶν γυναικῶν.

***

Ὁ διάσημος Γάλλος εὐθυμογράφος Αὐρηλιανὸς Σιὸλ ἔλιβε κάποτε ὑβριστικὴν ἐπιστολὴν γεμάτην ἀνορθογραφίας. Ὁ ὑβρίζων αὐτὸν τὸν ἐκαλοῦσεν εἰς μονομαχίαν.

Καὶ ὁ Σιὸλ τοῦ ἀπήντησε : *«Δέχομαι τὴν πρόκλησίν σας. Θὰ μονομαχήσουμε ! Ἐπειδὴ ὅμως εἶμαι ὁ προσβεβλημένος ἔχω τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς τῶν ὅπλων καὶ ἐκλέγω τὴν ὀρθογραφίαν ἀντὶ παντὸς ἄλλου. Κατόπιν αὐτοῦ εἶσθε ἕνας χαμένος ἄνθρωπος !...»*

(1) Μινδανάο, νῆσος τῆς Μαλαισίας ἡ δευτέρα κατὰ τὸ μέγεθος καὶ ἡ νοτιωτέρα τοῦ ἀρχιπελάγους τῶν Φιλιππίνων, κειμένη μεταξὺ τῆς 5ο καὶ 13ο βορείου πλάτους καὶ 119ο - 126ο Ἀνατ. μήκους.